

Organy zostały zbudowane w 1968 r. przez firmę Gustawa Steinmanna w Vlotho; posiadają one 40 rejestrów rozdzielonych na trzech manualach. Pozatym znajduje się w pomieszczeniu ołtarza pozytyw.

Pod organami wisi na ścianie kamień pamiątkowy, który przypomina badacza Japonii Engelberta Kämpfer, który urodził się w domu parafialnym obok kościoła i w pobliżu tego kamienia pamiątkowego został pochowany.

Dalszy kamień pamiątkowy, wiszący na północno-zachodnim filarze, wykonany przez Dorstena Diekmana z Lemgo, przypomina Andreasa Kocha, który od 1647 do 1665 r. był pastorem w kościele św. Mikołaja. W 17 wieku w Lemgo zostało obwinionych o czary 209 kobiet i mężczyzn i zamordowanych. Andreas Koch wstawił się za osobę dotkniętą prześladowaniem, został sam oskarżony i skazany na śmierć nie jak w zwyczaju poprzez spalenie, lecz od miecza.

Od 2006 do 2011 został odnowiony nasz kościół i plac kościelny za sumę około 4,5 milionów €. Głównym problemem były wieże, które były odchylone od dłuższego czasu od nawy kościelnej i na nowo musiały być założone. Także we wnętrzu zostało wiele polepszonych i odnowionych.

Od 2011 r. stoi na placu drzewo Lutera między Papenstraße a południową wieżą. Ta jabłonka ma przypominać Marcina Lutera, który powiedział: „Gdybym wiedział, że jutro zaginie świat, to jeszcze dzisiaj zasadziłbym jabłoneczkę.”

Na północnej części przypomina od 2012 r. „miejsce nadziei” Dorstena Diekmana o tym, że plac kościelny św. Mikołaja od 13. go wieku aż do 1820 był cmentarzem miasta Lemgo. Na piedestale jest napisane: „Lecz ja wiem, że Odkupiciel mój żyje.” (Księga Joba 19,25)

To jest mały przewodnik o naszym kościele. Jeśli są Państwo bardziej zainteresowani, polecamy Państwu DKV – Przewodnik Nr. 396/2. W tym zeszycie o 30 stronach są zawarte także wysokiej jakości ilustracje. Mogą Państwo ten przewodnik kupić przy wejściu kościoła za 3 €, lub na <https://nicolai-lemgo.de> zamówić w internecie.

Życzymy Państwu jeszcze pięknego pobytu w naszym kościele i serdecznie pozdrawiamy.

Przekład: Mirka Machel, Lemgo

Sponsorowana przez Stiftung St. Nicolai Lemgo
www.nicolai-stiftung.de

Serdecznie witamy w

Kościole św. Mikołaja w Lemgo.

Nasz kościół ma około 800 lat. Początek budowy nastąpił prawdopodobnie pomiędzy 1200 a 1220 r., dokładniejsze dane nie są znane. Po 50 latach budowy kościół w stylu romańskim był wybudowany i przez 30 lat pozostał niezmienny. Następnie mieszkańcy chcieli mieć modny kościół w stylu gotyckim i zdecydowano się zburzyć stare nawy boczne i zastąpić je szerszymi i wyższymi.

W ten sposób powstał typ kościoła tak zwanego: kościół halowy. W obrębie wieży widoczny jest nadal styl romański i widać tam także resztki wąskich i niskich naw bocznych. Dalej we wschodniej części panuje styl gotycki. Tą gotycką część kościoła budowano przez 100 lat. Prezbiterium miało początkowo być większe, ale w 1375 r. epidemia dżumy zakończyła budowę.

Patronem naszego kościoła jest św. Mikołaj, opiekun żeglarzy i podróżnych kupców. W mieście hanzeatyckim jakim było Lemgo zwyczajem było poświęcenie pierwszego kościoła temu świętemu.

Nasz kościół ma dwie wieże, ale tylko wschodnia wieża należy do kościoła. W tej wieży wiszą harmonijnie brzmiące dzwony z brązu, które w czasie wojny nie mogły być zastąpione dzwonami ze stali, ponieważ nie było w wieży otworu, przez który można byłoby je wyjąć. Widocznie odlewane one były pod wieżą i potem wciągnięte.

W roku 1663 wschodnia wieża uzyskała kręcony hełm w ówczesnym stylu, ponieważ 3 lata wcześniej tornado zniszczyło stary.

Wieża północna jest własnością miasta; do 1854 r. służyli w niej strażnicy. Od 1936 r. co dwie godziny grają dzwonki (carillon), które mogą być także obsługiwane z ratusza.

W roku 1533 Lemgo przyjęło reformację i pozostało luterańskie, gdy to w roku 1605 hrabia Simon VI został kalwinistą, także tego oczekiwano od jego krajan. Rozgniewani na upartość Lemgowian hrabiowie przenieśli swoją władzę z Lemgo do Detmold. Pod koniec 19 wieku wymarła linia hrabia Simon; następcy linii bocznej rodu książęcego żyją także dzisiaj w Detmold.

W czasie reformacji przybyli do Kościoła św. Mikołaja także obrazoburcy i zniszczyli statuy z sakramentarium, tylko pelikan na szczycie ocalał. Także zostały zniszczone postacie z rąk kobiecej figury znajdującej się nad lichtarzem ze świecidełkami wotywnymi.

Tak więc pozostały tylko nieliczne dzieła sztuki z czasu przed reformacją. Nad lichtarzem ze świecidełkami wotywnymi wmurowana jest nastawa ołtarzowa z roku 1280. Zachowały się także freski na wschodniej i południowej ścianie z około 1380 r.: Na ścianie wschodniej po lewej stronie św. Jakub Większy i św. Jan, po prawej św. Paweł i św. Piotr. Znaki „+”-w kołach są to poświęcone krzyże. Na południowej ścianie stoją św. Jakub i św. Jan, św. Bartłomiej i św. Tomasz. Duży krucyfiks przy wejściu do prezbiterium pochodzi z czasu przed reformacją. A ten kto spojrzał na figurę św. Krzysztofa na filarze naprzeciwko północnego portalu, z około 1300 r., i przeżegnał się, miał pobłogosławiony cały dzień.

Po reformacji powstały dzieła w stylu Weserrenesansu. Chrzcielnicę wykonał lemgowski artysta Georg Crosman w roku 1597. Ambona powstała w 1600 r. a ten bogato zdobiony pułap ambony około 1630 r.

Epitafium dla rotmistrza Moritza z Donopu z roku 1587 wykonał również Georg Crosman. Płaskorzeźba nawiązuje do drzeworytu Łukasza Cranacha Starszego: drzewo, którego gałęzie po lewej są obumarłe a po prawej zielone, dzieli obraz na dwie części; po lewej części stoi Mojżesz z wężem na krzyżu (Księga Liczb, 21) i po prawej stronie modlą się fundatorzy (małżonka i brat zmarłego) pod ukrzyżowanym Chrystusem w Jerozolimie. Papuga, symbol

Marii, po obumarłej stronie drzewa winna zaznaczać, że fundatorzy są luteraninami i nie kierują się więcej w modlitwie do Marii. Górna część ukazuje Sąd Ostateczny.

Lemgowski snycerz Herman Vos wyrzeźbił główny ołtarz w roku 1643. Należał on do grupy strażników wieży miejskiego muru podczas trzydziestoletniej wojny. Wszyscy ci strażnicy zasnęli, co umożliwiło oddziałom szwedzkim wtargnięcie do miasta, które zostało doszczętnie ograbione. Po wymarszu Szwedów, strażnicy powinni być ukarani, ale Hermanowi Vosowi udało się ująć. Kilka lat później chciał on z powrotem otrzymać swój dom rodzinny w Lemgo, złożył prośbę do rady miasta, prosił o łaskę, i zaoferował jako pokutę bezodpłatne wyrzeźbienie ołtarza dla kościoła św. Mikołaja. Na tą ofertę rada miejska zgodziła się. Należące do tego ołtarza obrazy malował Berent Woltemate. Ostatnia Wieczerza z chlebem i winem przedstawiana jest w luterańskiej tradycji.

Najstarsze okno naszego kościoła zostało złożone w 1863 r. z resztek wcześniejszych okien, pokazuje godła z nazwiskami fundatorów. Największa część okien została wykonana w latach 1922 do 1924 przez artystę Franza Lauterbacha z Hanoweru w stylu późnej secesji. Trzy okna w chórze przedstawiają sceny z Objawienia św. Jana. Także błogosławiący Chrystus we wschodnim oknie jest dziełem Franza Lauterbacha. Okno w środku południowej strony wykonał w 1965 r. Erhard Klöck z Marburga. Pokazuje obok apostołów i proroków rząd scen, które należą do tematu „ofiary”.

Grupa okien po stronie zachodniej artysty Paula Weigmana z Leverkusen, która powstała w 1992 r. symbolizuje w dolnych sześciu oknach bezład stworzonego świata poprzez przekręcone kwadraty, przy czym w trzech górnych oknach, które przynależą do duchowego świata, panuje porządek, co pokazują prosto stojące kwadraty.

Od roku 1991 kościół św. Mikołaja należy do Związku Gwoździanych Krzyżów. Na filarze przed organami wisi symbol gwoździanego krzyża, z należącą do niego modlitwą.